

ՄԵՐԺՎԱԾԸ

Տանձենու ծաղկից պսակ հյուսեցի,
Պատուհանի մեջ դռրի դիցունհուս:
Ապրիլ ամիսն էր:
Լուսին գիշեր էր:

- 5 Ու հոգնած ձենով, քնարիս վրա
Կարոտն երգեցի, կարոտն ինձ տանջող:
էդ էլ էն գիշեր,
Նրանց տան առջև:

- Մյուս օրը — սիրունի կրծքին
10 Մեխակ տեսա ես
Կարձիր մեխակ՝
Հարևան ծաղկոցից:

- Մտա սենյակըս, դուռը փակեցի,
Ու երկար լացի.
15 Ինչո՞ւ, ա՛խ, ինչո՞ւ նա ինձ վշտացրեց:

էն օրից նզովեցի մեխակները ողջ:
Անքուն տանջվում եմ գիշերներն ամբողջ
Կտոր-կտոր ջարդեցի իմ քնարը...